

Bu şeirlər ilk dəfə dərc olunur...

Qoxun
Bakıya gedən qatarın
vaqonlar arası get-gəlində əridi,
Bakı vağzalında gözlərini unuttum,
taksiyə minərkən dodaqlarını.
Evimizin astanasında sağ əlin,
Otağımda sol əlin yox oldu...
Lakin
o siqaret tüstüsünü,
stula atdığı
sarı paltarın əziyini,
bir-birimizə dediyimiz
özgənin anlamayacağı sözləri,
o sözlərin səssiz qüssəsini
unuda bilmirəm,
unuda bilmirəm...

* * *

Gələcəklər, gedəcəklər, olacaqlar, öləcəklər,
Köç barxanası yığılarkən, aranda güllər solacaq,
Şimal, cənub qalacaq, sağ, sol olacaq,
Qrimlənəcəklər səhnə arxasında təlxəklər.

Mənsizlikdə,
Sənsizlikdə,
Bizsizlikdə...

- Deyəsən öləcəyəm. Taqətim qalmadı...
- Atasına od vurdum! Vıcdansızın...
- Möhtərəm cənablar! Xalqların...
- Sevirəm, sevirəm səni... - deyəcəklər.

Mənsizlikdə,
Sənsizlikdə,
Bizsizlikdə...

Kür Xəzərə axacaq,
Dunay Qara dənizə.
Gecə qaranlığında uçan qağaydan
Dənizə ağ kölgə düşəcək.

Mənsizlikdə,
Sənsizlikdə,
Bizsizlikdə...

* * *

Məni daşla bağa aparma, bala,
İzləri daşlardan, axsaq olmuşam.
Səmtimi dəyişib yönəltmə dala,
Dediyin deyəcək, axmaq olmuşam.

Cümlədə nöqtə tək axtarma məni,
İtənlər içində itən olmuşam.
Dünyaya borc sanıb, qaytarma məni,
Gedənlər getməzdən gedən olmuşam...

* * *

Neçə ildir
iki eynək şüşəsi durur
dünyayla gözlərimin arasında.
Eynək şüşəsi ola biləydin
Beş-on duman gözlü adama...

* * *

Dilənçilikmi bu, yoxsa ürəküzmə?
Amma dünyanı papaq kimi
qoymuşam o tində
səkinin üstünə
Daha keçib günahdan,
İllər dilənirəm Allahdan
beş il, on il, nə bilim,
nə qədər atsa qabağıma.

Bilirəm, əvvəl-axır
o da keçər bu tindən,
tutar papaq yiyəsinin əlindən.
Özü bilər.
Cəllad başına kirli,
şair başına təmiz hava gələr

* * *

Buranın havası necədi?
Bir az sağlam, bir qədər ölümcül.
Buranın davası necədi?
Bir az sağlam bir qədər ölümcül.
Buranın yuvası necədi?
Kiçik otaq sağlam,
Böyük otaq ölümcül

* * *

Səksən səkkiz yaşında
dəyişdin dünyanı.
Altmış altı yaşında
basdırdım səni.
Səksən səkkiz - sən,
altmış altı- mən.
Ana,
tez kəsdin məni süddən

* * *

Bu bayram
kimin ağlına gəldi?
Hansı kimsə
uydurdu bu üzügülər ağlaşmanı?
Bir üzgün xatirədən
qopub tökülən
uşaqlıq xəzəlləri,
sarı yarpaqlara bənzər
kəsilmiş insan əlləri.
Və bu yersiz, abırsız
dibçək gülləri!
Haram olsun sizə, haram,
mənim açılmış yaram
Bir hamilə qadın vardı,
küçük doğdu doğum evində.
Kim sevindi?
Bilmirəm sonra deyim, ya indi

* * *

O bayrağa nə olub?
neçin gözləri dolub
o bayrağa baxan uşağın?
Ağlama, bala,
o rənglər
təbiətdə də saralır, solur,
yağışlar altında qalır.
Aman, ay aman,
getdiyin yol
birdən-birə necə daralır

* * *

Rəssamlar var,
bir rəng həsrətiylə
köçürlər bu dünyadan.
Doymur,
dunyadan doymur insan.
Yoxsan!
Yoxsan, deyir sənə hər yan.
Uçulur mərmər saraylar,
kəsilir səssiz haraylar.

Bu dünyadan
iki əlli yapışmış
rəssamlar var...
Tapılmamış rəng.
Məzar üstündə çələng.

* * *

İstidir yaman.
Zuğulbada bürkü hökmran...
Yadıma salıram bir qışı,
sərt qar, yağışı.
Sazaq,
evə yol uzaq,
donmuş canımda yay arzusu...
İndi yay,
krandan axan ılıq su,
yuyulmayan tər qoxusu.
Ötən bir qışın
beli sınımış arzusu,
canı yanmış arzusu.
Belə olur, belə...
Yay arzularını
qar dondurur,
qış arzularını
günəş külə döndərir...

* * *

Elə bilirsən gecədir?
Elə bilirsən
getdiyimiz bu yol küçədir?
Nəsə danışırısan
başımız üstəki aydan, ulduzlardan,
o göy üstündəki yalqızlardan...
Vitrində
alyanaqlı kloun,
vitrin şüşəsində əksimiz.
Hardayıq, hardayıq biz?
Elə bilirsən bu mənəm?
Payız, yağış,
aləm nəm...

* * *

Biri vardı, biri yoxdu,
o zaman
ümidlər,
arzular
nə yaman çoxdu...

* * *

Oturdun,
mürgü vurdun,
durdun o skamyadan.
Səni kim oturtdu,
mürgü vurdurdu sənə?
Kim idi səni oyadan,
qaldıran o skamyadan?
Ömrün duzu
sümüklərə girdi,
ömrün şəkəri qana.
Evin bu yandadır, Vaqif,
Getmə, getmə o yana...

* * *

Narahatam, narahat.
Arabaya
Qoşulub Qırat...
İlahi,
bizi dağıt,
təzədən yığ, yarat...

* * *

Bu yerlər
yaraşıqdır, yaraşıq.
Burda doğan fikirlər
yer üzülə
barışıqdır, barışıq.
Bu şam ağacları
hərəsi bir yaşıl saz,
gözlərimin
hərəsi bir aşığıdır, aşığı...

* * *

Sözə də göz dəyərmiş,
sevinci də
insan qəm tək yeyərmiş...
Bu qədər buludların
altında sıxılmış,
insan oğlunun oğlu.
Bir gündə neçə kərə
büdrəyib yıxılmış...
Guya ümid də varmış,
arzular da bolluca.
Amma nəse çatmır yenə
bir tikə toxa, bir tikə aca.
Sürün, amma görün uca...
Qanadlarım bərkiməyib,
amma bir gün gələcəyəm,
gələcəyəm uça-uça...

* * *

Saçların ipək yolu,
Səsin məsafəylə dolu.
Arayıram saği-solu,
Təqət yoxdur,
Cürət yoxdur,
Sənin qarşına çıxmağa...
Üz olsa da,
Xoşa gələn sifət yoxdur...

* * *

Aya baxıram,
üzü ləkə-ləkə.
Rentgendə görünən
vərəmli ciyər tək.
Nədənə içim
tapmacalı fikirlərlə dolur.
Vaxtsız ölənlər düşür yadıma.
Titreyirəm,
məsafənin aydınlığını
zəhər kimi uda-uda.
Tərslikdən,
bir bulud da gəlib durmur
Ayla mənim aramda...

* * *

Üz-gözünə, bıqlarına
Bir qara pişik
Şeytan yağı yaxıb,
Evin damına çıxıb,
Damdan şəhərə baxıb...
Görüb maşınlar keçir,
Kişilər araq içir,
Səslər vərənti kimi
Sükutu kəsib biçir...
Bu evdə bir köhnə saat
Kəfkiriylə vaxt sayır,

Damda bir qara pişik
Üz-gözünü yalayır...

* * *

Kaş çoxlu pul qazanıb,
Yeyib-içəndən sonra
Düz birçə il uzanıb,
Arxası üstə yatıb,
Şirin yuxuya batıb,
Ömrümün bir ilini
Yaşayıdım beləcə.
Sonra birdən oyanıb,
Görəydim ki, gecədir.
Gözlərimi açmadan
Soruşardım ucadan:
- Allah, saat neçədir?

* * *

Bir rəssam öldü.
O öləndən sonra
Mənzərələrində rənglər soldu,
Çəkdiyi uşaq portretləri
Qocalıb, yaşa doldu.
Natümrortlarında meyvələr çürüdü,
Bəyaz rənglərini qara бүrүdү.
Bir rəssam öldü.
Ölüm xəbəri gəldi...

* * *

Nəyin yoxdur sənin?
Altında necə qalmısan
bu boyda qüssənin?
Üfüqə qədər
nə görünürsə - sənin.
Hava açıqdırsa,
dumana бүrүnürsə - sənin.
Xatirələr həzin,
yumyumşaq kədər,
o gün açılan çiskinli səhər,
hamısı sənin.
Hər şey, hər şey!
Çalınmış gitar, çalınmamış ney...

* * *

Elə yaşayıram
bəzən bu günü,
elə bil
gələcək sabahım yoxdur.
Zil şərdən enirəm
ən bəm xeyrə,
sanki başım üstə
Allahım yoxdur.
Özümdən doymuram,
gəlirəm tənqə,
lal-dinməz oluram,
verirəm əngə,
dovşan qorxaqlığım
düşür yadıma,
içib çevriləndə
şirə, pələngə...
Mən neçin beləyəm?
Bəlkə kələyəm?
Bir işdə, əməldə
savabım yoxdur,
birçə suala da
cavabım yoxdur...

* * *

Göy üzündə Aypara,
Söykənmişəm divara,
Bilmirəm kiməm, nəyəm,
Avarayam, avara...

Ömür qara, gün qara,
Baş alıb qaçım hara?
Mənə yazıq deməyin,
Avarayam, avara...

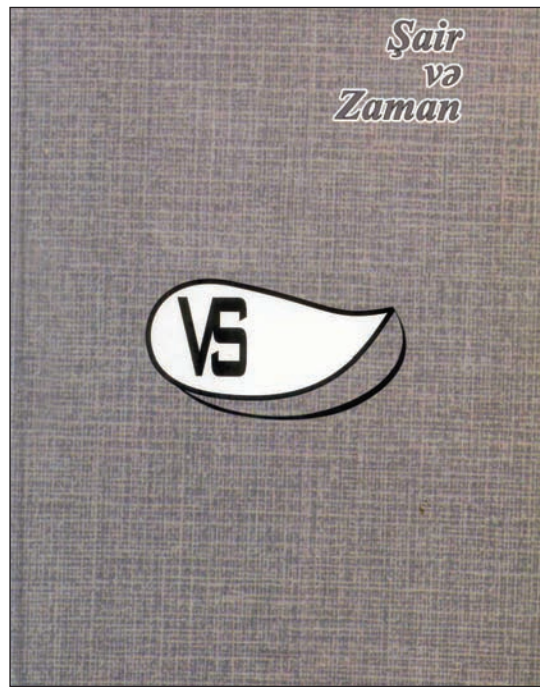
Gözüm ağ, dilim yara,
Özümdən gəldim zara,
Üstümə işıq salın,
Avarayam, avara...

Neyləyim, cigərpara,
Qara gün vermir ara,
Çəkilin, mən yıxılıam,
Avarayam, avara...

Allah, özün çək dara,
Mən hara, həyat hara,
Ay ölüm, əlini ver,
Avarayam, avara...

* * *

Üfüqdən gözəl
kimin xətti var?
Bir söz yazmayıb,

birçə fikir yox.
Amma
hər şey aydın,
hər şey gözəldən gözəl...

* * *

Bir yulğun var Bəndivanda,
Yoldan yüz addım o yanda.
O yulğunun beş budağı
Düşüb şoran düzə batıb.
Onun seyrək kölgəsində
Burularaq gürzə yatıb...
Yata-yata mənə baxır,
Nəzər-nəzər mənə axır,
Dolur içimə gözüylə,
Tərtəmiz zəhər sözüylə
Böyüdü mənə özüylə.
Ağırlaşmış oturmaq,
Mən də burulub yatıram,
Məni ilana qatıram,
Və görürəm insan yolu
Yenə suallarla dolu.
Yulğunda da savab yoxmuş,
Zəhərdə də cavab yoxmuş...
Gürzəylə bir yuxu görüb,
Uzun yuxu ömrü sürüb,
Birdən bir yuxu görürəm,
Dünyanı yorğun görürəm,
Özümü yolda görürəm...
Yoldan yüz addım o yanda
Bir yulğun var Bəndivanda...

* * *

O gün dəniz vardı,
sahil varıydı.
Bir gün bir yay ayı,
bir iz varıydı.
Nəm sahil qumunda
uşaq izləri,
hansısa körpənin
yalın izləri...
İlk dəfə eşitdim
mən iz səsinə,
üzümə toxunan
iz nəfəsini.
o gün azadlığa
açıb buraxdım
qəfəsdə saxlanan
dəniz səsinə...

* * *

Aram-aram, asta-asta
bir blyuz ağlayırdı
qonşu pəncərəsindən.
Addım-addım gəzib,
əl uzadırdım pəncərələrə,
dilənə-dilənə
bir blyuz alırdım hərəsindən.
Keçib bu yolu
geri dönürdüm dolu,
qayıdırdım gecədən səhərə.
Və o günlər
bata bilmədim günaha.
Qurban olum
pəncərələri açıq şəhərə,
bir də Allaha...

* * *

Düyn düşən yuxular var,
eşidə soyuq, qar var,
külək döyür pəncərəni,
oyadır yuxudan məni.
Bu düyn heç vaxt açılmaz,
düyn düşən baxt açılmaz,
belə də yaşamaq olmaz...